

DECIZIA nr. 1.393 din 2019
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. S.R.L. - în insolvență,
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. BVR_REG1 .x./31.05.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., prin adresa nr. .x./28.05.2019, înregistrată sub nr. BVR_REG1 .x./31.05.2019, cu privire la reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./28.03.2014, ca urmare a pronunțării unei soluții definitive pe latura penală, prin Ordonanța de clasare din 05.10.2018 pronunțată de Parchetul de pe lângă Tribunalul .X. în dosarul nr. .x./2014.

Cererea de reluare a procedurii de soluționare a contestației a fost formulată de .Y. S.P.R.L. în calitate de lichidator judiciar al S.C. .X. S.R.L. desemnat prin Sentința civilă nr. .x./05.12.2018, pronunțată de Tribunalul .X. în dosarul nr. .x./2008.

Obiectul contestației, înregistrată la A.J.F.P. .X. sub nr. .x./05.05.2014 îl constituie Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./28.03.2014, (denumită în continuare „Decizia de impunere nr. .X./28.03.2014”) emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./28.03.2014, comunicată societății prin remitere sub semnătură de primire în data de 14.04.2014, conform semnăturii reprezentantului societății aplicată pe decizia de impunere contestată, prin care s-au stabilit suplimentar obligații fiscale totale în sumă de .x1. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Prin decizia nr. 954/2014 Serviciul soluționare contestații a dispus suspendarea soluționării contestației pentru suma totală de .x1. lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare, stabilită prin Decizia de impunere nr. .X./28.03.2014, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.R.F.P. Brașov – A.J.F.P. .X., procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Prin adresa înregistrată la A.J.F.P. .X. sub nr. .x./25.04.2019, lichidatorul judiciar al societății .X. S.R.L. a transmis Ordonanța de clasare din 05.10.2018, pronunțată de Parchetul de pe lângă Tribunalul .X. în dosarul nr. .x./2014, precum și adresa de înaintare a acestei ordonanțe, din care rezultă că împotriva ei nu s-a formulat plângere.

Constatând că motivele care au determinat suspendarea nu mai subzistă și că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov va relua procedura administrativă, în conformitate cu Ordonanță de clasare din data 05.10.2018.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată societatea solicită anularea parțială a deciziei de impunere nr. .X./28.03.2014 în ceea ce privește TVA stabilită suplimentar, susținând următoarele:

- cu privire la achiziția celor două semiremorci de la .Z. S.R.L. prin facturile nr. 606 și 607 din 20.03.2013 în valoare totală de .x2. lei, societatea arată că potrivit procesului verbal nr. .x./25.02.2014 întocmit cu ocazia controlului încrucișat la furnizor cu privire la corectitudinea acestor 2 tranzacții, s-a reținut că nu există neconcordanțe și nu au fost încălcate prevederile legale;

- cu privire la achiziția utilajului forwarder Volvo SM 980 de la .V. S.R.L. prin factura nr. .x./11.01.2013 în valoare de .W., contestatarul susține că așa cum rezultă și din Procesul verbal nr. .x./28.01.2013 întocmit cu ocazia controlului încrucișat la acest furnizor, această firmă a funcționat la data emiterii facturii, astfel nu se poate respinge TVA aferentă acestei facturi pe motivul că la data efectuării controlului încrucișat (2013 decembrie) această societate nu mai avea nicio activitate.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. au efectuat inspecția fiscală parțială la .X. S.R.L., pentru perioada 01.07.2012-30.06.2013, în vederea soluționării decontului de TVA cu sold negativ cu opțiune de rambursare depus sub nr. .x./25.07.2013.

Constatările inspecției au fost consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. .X./28.03.2014, iar în baza acestora a fost emisă decizia Decizia de impunere nr. .X./28.03.2014, prin care Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 1 din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. a stabilit în sarcina societății următoarele:

- TVA solicitată la rambursare în sumă de .x3. lei;
- TVA stabilită suplimentar în sumă de .x1. lei;
- TVA aprobată la rambursare în sumă de .x4. lei;
- TVA respinsă la rambursare în sumă de .x1. lei - contestată.

Echipele de control au stabilit că operațiunile comerciale, constând în achiziționarea celor 2 semiremorci și a unui echipament forestier, nu reflectă conținutul economic al tranzacțiilor, aducând suspiciunea că societatea a înregistrat în contabilitate aceste documente de achiziție doar în scopul obținerii de rambursare de TVA, astfel organele de inspecție fiscală nu pot admite deducerea TVA în sume de .x5. lei și .x6. lei.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile societății contestate, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal obligații fiscale suplimentare constând în TVA suplimentară, prin neadmiterea dreptului de deducere pentru operațiuni care nu reflectă conținutul economic al tranzacțiilor, în condițiile în care prin contestația formulată nu se dovedește o altă situație.

În fapt, societatea contestatoare în anul 2013 a înregistrat în evidențele contabile achiziții de 2 semiremorci (uzate importate), marca Kögel și Stas, și un utilaj forestier forwarder uzat, marca Volvo, și a dedus TVA în baza facturilor emise de societățile .Z. S.R.L. și .V. S.R.L.

Din verificările efectuate asupra documentelor justificative aferente acestor achiziții, prezentate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că semiremorcile second-hand au fost aduse din Ungaria, prin societatea .Z. S.R.L., înmatriculate în România direct pe numele societății .X. S.R.L., iar proveniența utilajului forestier nu s-a putut identifica, având în vedere că furnizorul .V. S.R.L. nu funcționează la sediul social și se sustrage de efectuarea controlului încrucișat. Organele de control rețin că aceste mijloace de transport au fost livrate societății contestatoare cu un preț majorat substanțial față de valoarea de intrare.

Prin urmare, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu poate beneficia de prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din același act normativ, astfel că la control nu s-a acceptat deducerea de către .X. S.R.L. a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de .x1. lei înscrisă în facturile nr. 606 și 607 din 20.03.2013 emise de .Z. S.R.L. din loc. .X., jud. .X., și în factura nr. .x. din 11.01.2013 emisă de .V. S.R.L., cu suma respectivă fiind diminuată taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare de societatea verificată prin decontul de TVA aferent lunii iunie 2013.

Societatea contestatară susține că în perioada verificată codul de înregistrare în scopuri de TVA al societății din Ungaria, cât și societăților furnizoare din România erau valabile, nu erau neconcordanțe între informațiile raportate prin VIES și de cele declarate de către furnizorii prin declarații recapitulative.

În drept, sunt incidente prevederile art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 145. – Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile [...].”

„Art. 146. – (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) [...].”

Ceea ce rezultă din textele de lege este că taxa dedusă trebuie să fie aferentă unor achiziții destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, deci implicit achizițiile să fie reale căci numai astfel pot fi destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile. În plus taxa este deductibilă la momentul exigibilității.

Potrivit art. 134¹ alin. (1) din Codul fiscal „(1) *Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor,*” iar potrivit art. 134² alin. (1) din Codul fiscal „*Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.*”

Din textele de lege sus citate se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată apare la momentul livrării bunurilor/prestării serviciilor, societatea fiind în drept să deducă numai taxa pe valoarea adăugată aferentă unor achiziții efectuate, iar stabilirea realității achizițiilor este esențială în stabilirea dreptului de deducere a TVA.

Prin Hotărârile Curții Europene de Justiție sunt interpretate Tratatul de aderare și Directivele date în executarea acestor tratate, inclusiv sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, reglementările europene fiind aplicabile pe teritoriul național, de la data aderării și chiar având prioritate față de dreptul intern. Constituția României prevede la alin. (2) al art. 148 intitulat „Integrarea în Uniunea Europeană”: „*Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.*”

Printre reglementările europene se numără a Șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: înlocuită cu Directiva CE nr. 112/2006.

În interpretarea și aplicarea acestor reglementări Curtea Europeană de Justiție (CEJ) a emis Decizii în cauze ce au avut ca obiect aplicarea legislației europene privind TVA, inclusiv cazul fraudei la TVA. Cazuistica prezentată mai sus se circumscrie și deciziei emise de Curtea Europeană de Justiție în dosarele C-439/04 și C-440/04 (cauzele conexe Axel Kittel și Recolta Recycling) care stipulează următoarele: în cazul în care se constată că, având în vedere factori obiectivi, livrarea de bunuri este efectuată către o persoană impozabilă care știa sau ar fi trebuit să știe că, prin achiziția sa, participă la o tranzacție în legătură cu fraudarea taxei pe valoarea adăugată, revine în competența autorităților naționale să refuze dreptul de deducere persoanei impozabile cumpărătoare.

Conform deciziei curții europene de justiție Bonik EOOD, cauza C-285/11 pct. 39 „*de asemenea, o persoană impozabilă care știa sau ar fi trebuit să știe că, prin achiziția sa participă la o acțiune implicată într-o fraudă privind TVA-ul trebuie, în scopul directivei 2006/112, să fie considerată ca participant la această fraudă, indiferent dacă obține sau nu obține un avantaj din revânzarea bunurilor sau din utilizarea serviciilor în cadrul operațiunilor taxabile efectuate de acesta în aval (a se vedea în acest sens hotărârile citate anterior Kittel și Recolta Recycling, pct. 56). În schimb dacă, ținând cont de factorii obiectivi se poate constata că livrarea este efectuată către o persoană impozabilă, care a știut sau putea să cunoască faptul că, prin această achiziție, a participat la o operațiune legată de fraudarea TVA, este de datoria instanței naționale să refuze persoanei impozabile, dreptul de deducere”,*

Prin decizia pronunțată în cauza Mahagében Kft. - Péter Dávid (cauzele conexe- C80/11, C-142/11), la pct. 46, s-a stabilit: „*Astfel o persoană*

impozabilă care știa sau ar fi trebuit să știe că, prin achiziția sa, participă la o operațiune implicată într-o fraudă privind TVA-ul trebuie, în scopul Directivei 2006/112, să fie considerată ca participând la această fraudă, independent de aspectul dacă obține sau nu obține un avantaj din revânzarea bunurilor sau din utilizarea serviciilor în cadrul operațiunilor taxate efectuate de aceasta în aval”.

Conform Deciziei Curții Europene de Justiție în cazul C-255/02 Halifax & Others, în situația în care se constată că o operațiune are ca scop să aducă un avantaj pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată, Curtea a stabilit următoarele:

- atunci când o persoană impozabilă sau un grup de persoane impozabile relaționează unele cu altele într-o serie de tranzacții care dau naștere unei situații artificiale, cu scopul de a crea condițiile necesare pentru a deduce taxa pe valoarea adăugată, acele tranzacții nu ar trebui luate în considerare;

- tranzacțiile aferente unei practici abuzive trebuie să fie redefinite astfel încât să se restabilească situația existentă înaintea tranzacțiilor ce constituie practici abuzive;

- orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat, și situația «normală» care ar fi existat în prezența acestui artificiu va fi restabilită.

În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene de Justiție, menționăm că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, și-a asumat, de la data aderării, obligația de a respecta jurisprudența Curții Europene de Justiție, conform Tratatului de aderare.

La art. 2 din Actul privind condițiile aderării, anexat la Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, se prevede că *„de la data aderării, dispozițiile tratatelor originare și actele adoptate de instituții sunt obligatorii pentru România [...] și se aplică în acest stat în condițiile stabilite prin aceste tratate și prin prezentul act”.*

De asemenea, în dreptul intern pentru perioada supusă verificării se prevede:

Legea 571/2003 privind Codul fiscal al României

- art. 11 alin. (1) *„La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”;*

OG 92/2003 Codul de procedură fiscală

- art. 6 *„Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză;”.*

- art. 15 alin. (1) *„În cazul în care, eludându-se scopul legii fiscale, obligația fiscală nu a fost stabilită ori nu a fost raportată la baza de impunere reală, obligația datorată și, respectiv, creanța fiscală corelativă sunt cele legal determinate.”*

- art. 65 alin. (1) „Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

O.M.F.P. nr. 3.055 din 29 octombrie 2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene

„46. – (1) *Principiul prevalenței economicului asupra juridicului. Prezentarea valorilor din cadrul elementelor din bilanț și contul de profit și pierdere se face ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al operațiunii raportate, și nu numai de forma juridică a acestora.*

(2) *Respectarea acestui principiu are drept scop înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare, în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și riscurile asociate acestor operațiuni.*

Evenimentele și operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. Documentele care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv să fie în concordanță cu realitatea. De asemenea, contractele încheiate între părți trebuie să prevadă modul de derulare a operațiunilor și să respecte cadrul legal existent.

În condiții obișnuite, forma juridică a unui document trebuie să fie în concordanță cu realitatea economică. În cazuri rare, atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, entitatea va înregistra în contabilitate aceste operațiuni, cu respectarea fondului economic al acestora.

(3) *Exemple de situații când se aplică principiul prevalenței economicului asupra juridicului pot fi considerate: încadrarea, de către utilizatori, a contractelor de leasing în leasing operațional sau financiar; încadrarea operațiunilor la vânzare în nume propriu sau comision, respectiv consignatie; recunoașterea veniturilor, respectiv a cheltuielilor în contul de profit și pierdere sau ca venituri în avans, respectiv cheltuieli în avans; [...]*

(4) *Entitățile au obligația că la contabilizarea operațiunilor economico-financiare să țină seama de toate informațiile disponibile, astfel încât să fie extrem de rare situațiile în care natura operațiunii, determinată pe baza principiului prevalenței economicului asupra juridicului, să difere de cea care ar fi stabilită în lipsa aplicării acestui principiu.”*

Din dosarul contestației rezultă că societatea contestatoare în anul 2013 a înregistrat în evidențele contabile achiziții de 2 semiremorci uzat importat, marca Kögel și Stas, și un utilaj forestier forwarder uzat, marca Volvo, și a dedus TVA în baza facturilor emise de societățile .Z. S.R.L. și .V. S.R.L. în sumă totală de .x7. lei.

Din verificările efectuate asupra documentelor justificative aferente acestor achiziții, prezentate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că semiremorcile second-hand provin din achiziții intracomunitare prin

S.C. .Z. S.R.L., înmatriculate în România direct pe numele societății .X. S.R.L. cu nr. XX-00-ABC și XX-01-ABC la data de 11, respectiv 22 aprilie 2013.

Organele de inspecție precizează că cele două semiremorci au fost livrate către societatea contestatară **cu un preț majorat substanțial** (.x2. lei = aprox. **60.000 €**, curs BNR la 09.01.2013 1 € = 4,4179 lei, față de valoarea de intrare **9.000 €** (4.500 € + 4.500 €), nu sunt date despre efectuarea transportului, astfel nu rezultă că .Z. S.R.L. a avut o implicație directă în achiziționarea celor 2 semiremorci de la societatea maghiară ".S." Kft., s-a efectuat doar scriptic intermedierea, iar **operațiunile în cauză nu reflectă conținutul economic al tranzacțiilor.**

Din analiza informațiilor existente în Sistemul Național de Evidențe Auto „EVA” au rezultat următoarele:

- semiremorca uzată importată, marca Stas 0-34/3FK, basculantă, cu serie șasiu YA9SALK3491116069, fabricată în anul 1991, a fost înmatriculată în România pe numele societății .X. S.R.L. în data de 11.04.2013 cu număr de înmatriculare XX-00-ABC, iar în data de 07.06.2017 acest autovehicul a fost radiată la solicitarea societății.

În data de 07.06.2017 a fost înmatriculat pe numele societății .R. S.R.L. o altă semiremorcă uzată importată, basculantă, marca PL Srema Polkon NW192 cu număr de înmatriculare XX-00-ABC.

- semiremorca uzată importată, marca Kögel RWL S35/24, cu prelată, cu serie șasiu ..., fabricată în anul 1995, a fost înmatriculată în România pe numele societății .X. S.R.L. în data de 19.04.2013 cu număr de înmatriculare XX-01-ABC.

În cauză se reține că Serviciul de investigare a criminalității economice prin Referatul cu propunere de clasare din 2018.05.04 precizează următoarele: „*la data 02.05.2018 în baza ordonanței nr. .x./2014 a fost efectuată o cercetare la fața locului pentru a se stabili realitatea ori fictivitatea tranzacțiilor efectuate de către .XY. administrator al SC .X. SRL în relațiile cu SC .V. SRL și .Z. SRL ocazie cu care s-a identificat utilajul forwarder Volvo SRL la punctul de lucru al societății din localitatea .X., str. .x., nr. .x., jud. .X., iar cele două semiremorci la punctul de lucru din mun. .X., str. .X., nr. .x.. Efectuându-se verificări cu privire la seriile de identificare înscrise pe facturile fiscale cu cele de pe utilaje s-a constatat ca acestea corespund. Semiremorcile sunt înmatriculate pe SC .X. SRL sub nr. XX-00-ABC, respectiv XX-01-ABC.*

Având în vedere că atât utilajul Forwarder VOLVO cât și cele două semiremorci se află și în acest moment în patrimoniul societății .X. S.R.L., iar solicitarea de rambursare de TVA cu control anticipat nu a fost aprobată iar organele de control din cadrul Inspecției Fiscale au constatat că SC .X. SRL nu a produs prejudiciu bugetului consolidat al statului, considerăm că nu există probe ca o persoană a săvârșit infracțiunea”.

Cu privire la documentele aflate în dosarul contestației, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Cu privire la semiremorcile Stas și Kögel

Organele de control prin raportul de inspecție fiscală precizează că societatea .Z. S.R.L. a depus lunar deconturile de TVA dar în tot cursul anului 2013 nu a efectuat plăți de TVA și nu a înregistrat TVA de plată, înregistrând sold negativ de TVA la sfârșitul fiecărei perioade de raportare. De asemenea, precizează că cele două semiremorci au fost livrate către .X. S.R.L. **cu un preț majorat substanțial** față de valoarea de intrare, iar din CMR-urile prezentate nu rezultă detalii despre transportul acestora, nefiind identificate facturi de transport/ordine de deplasare/deconturi de cheltuieli. Astfel, nu rezultă că S.C. .Z. S.R.L. a avut o implicație directă în achiziționarea celor 2 semiremorci, s-a efectuat doar scriptic intermedierea, iar operațiunile în cauză nu reflectă conținutul economic al tranzacțiilor.

Analizând cele 2 tranzacții privind vânzarea-cumpărarea celor 2 semiremorci, între societățile .S. Kft. - .Z. S.R.L. - .X. S.R.L., rezultă următoarele:

- societatea .Z. S.R.L., la solicitarea expresă a clientului .X. SRL, a achiziționat în data de 09.03.2013 de la societatea maghiară ".S." Kft. (HU...) semiremora marca STAS prin factura nr. .x. la un preț de **4.500 €**, iar semiremorca marca Kögel prin factura nr. .x. la un preț de **4.500 €** pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei.

Cu privire la factura de achiziție nr. .x. din 09.03.2013 se reține că pe copia acestei facturi prețul achiziției nu este vizibilă, iar din declarația 390 al societății .Z. S.R.L. depusă la organul fiscal pentru luna 3 din 2013, înregistrată sub nr. INTERNT-.x./14.11.2013 rezultă că prețul de achiziție al semiremorcilor a fost în sumă de .x9. lei (9.000 €), rezultând că și prețul de achiziție a acestei semiremorci a fost 4.500 € (cursul de schimb euro la data 08.03.2013: 1 € = 4,3544 RON).

La beneficiarul .Z. S.R.L. aceste operațiuni nu au generat TVA deductibilă, având în vedere că s-a aplicat mecanismul taxării inverse și concomitent cu deducerea taxei s-a colectat TVA la aceeași valoare.

- în data de 20 martie 2013 societatea .Z. S.R.L. din loc. .X., jud. .X., a emis facturile de vânzare către .X. S.R.L., semiremorciile fiind înmatriculate direct pe societatea .X. S.R.L. în datele 11 și 22 aprilie 2013.

- societatea .X. S.R.L. a cumpărat de la societatea .Z. S.R.L. semiremorca uzată marca STAS cu nr. de înmatriculare XX-00-ABC (factura seria MP nr. 606 din 20.03.2013) la un preț de .x10. lei (.x11. lei + .x12. lei TVA) și semiremorca uzată marca Kögel cu nr. de înmatriculare XX-01-ABC (factura seria MP nr. 607 din 20.03.2013) la un preț de .x13. lei (.x14. lei + .x15. lei TVA).

Cursul de schimb valutar în data de 20.03.2013 a fost 1 € = 4,4179 RON, ceea ce înseamnă că semiremorciile cumpărate din Ungaria la o valoare de **4.500 €/buc.** au fost vândute societății contestatoare la un preț de **27.170 €** (STAS), respectiv **32.783 €** (Kögel).

Semiremorca marca STAS, cu nr. de înmatriculare XX-00-ABC și cu număr șasiu nr. ..., a fost fabricată în anul 1991, astfel că la momentul achiziției avea **22 de ani**. Semiremorca a fost radiată în data de 07.06.2017 la cererea societății.

Semiremorca marca Kögel, cu nr. de înmatriculare XX-01-ABC și cu număr șasiu nr. ..., a fost fabricată în anul 1995, astfel că la momentul achiziției avea **18 de ani**.

Conform site-ului www.mobile.de, în momentul actual, o semiremorcă marca Kögel, categoria cu platformă și prelată, care are o vechime de 18 ani (fabricată în 2001) costă **mai puțin de 5.000 € (brut)**, iar o semiremorcă marca Stas, categoria benă basculabilă, care are o vechime de 22 ani (fabricată în 1997) costă în jur de **9.000 € (brut)**.

Cu privire la utilajul forestier forwarder Volvo SM-980

Din dosarul contestației rezultă că societatea .X. S.R.L. prin factura nr. .x./11.01.2013 a achiziționat de la S.C. .V. S.R.L. un utilaj forestier Volvo tip SM-980 forwarder, la un preț de .W. (.x16. lei + TVA .x6. lei). Organele de control prin raportul de inspecție fiscală precizează că în timpul controlului societatea .V. S.R.L. s-a sustras de la efectuarea controlului încrucișat, aceasta nu funcționează la sediul social, iar din aplicațiile informative rezultă că la nivelul anului 2012, inclusiv luna ianuarie 2013, societatea a înregistrat un sold negativ la sfârșitul fiecărei perioade de raportare. Prin urmare, nu s-a putut determina proveniența acestui utilaj, în sensul că nu a putut fi identificat furnizorul de la care .V. S.R.L. a achiziționat acest bun sau dacă se afla în patrimoniul acestuia, iar toate aceste constatări aduc la suspiciunea că societatea a înregistrat în contabilitate documentele doar în scopul obținerii de rambursare de TVA.

Organul de soluționare a contestației reține că, utilajul forestier marca Volvo tip SM-980 (forwarder), a fost fabricat în jurul anilor 1980, (conform site-ului Lusto - The Finnish Forest Museum, fabricarea acestui model a început din 1974) și avea o vechime de **peste 30 de ani** în momentul achiziționării în 2013.

Potrivit anunțurilor de pe internet, prețul modelelor asemănătoare (SM-868, SM-969) variază între 10.000 € și 20.000 €. La un preț de .W., aprox. **107.500 €**, societatea putea să achiziționeze un utilaj forestier de ultima generație.

În soluționarea cauzei, se rețin următoarele aspecte privind achizițiile pentru care s-a dedus TVA de contestatara:

- din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele de inspecție fiscală au constatat că, în privința achizițiilor efectuate de contestatara, a avut loc o fraudare a taxei pe valoarea adăugată, societatea a înregistrat în contabilitate documentele doar în scopul obținerii de rambursare de TVA, în condițiile în care societățile furnizoare nu au avut o implicație directă în achiziționarea acestor mijloace de transport, intermedierea s-a efectuat doar scriptic, iar operațiunile nu reflectă conținutul economic al tranzacțiilor.

Contestatarul susține că în momentul tranzacțiilor, societățile furnizoare au funcționat, au declarat operațiunile în cauză, codul de înregistrare în scopuri de TVA al acestora și al partenerilor era valabilă pentru perioada verificată, astfel nu se poate respinge TVA aferentă acestor facturi pe motivul că la data efectuării controlului încrucișat acestea avea sau nu activitate.

Cu toate că la finalul contestației S.C. .X. S.R.L. susține că anexează actele doveditoare, la dosarul contestației nu este anexat niciun act de acest gen. Prin adresa din 24.09.2019, organul de soluționare a solicitat de la lichidatorul societății .Y. SPRL factura nr. .x./11.01.2013 emisă de către furnizorul S.C. .V. S.R.L. pentru S.C. .X. S.R.L. în sumă totală de .W., reprezentând c/v utilajului forwarder Volvo SM 980 având serie motor ..., contractul nr. .x./09.01.2013 prin care acesta a fost achiziționat, precum și documentele de proveniență a utilajului care să permită identificarea acestuia, având în vedere că aceste documente nu erau anexate la dosarul contestației.

Prin răspunsul trimis prin e-mail în data de 29.09.2019, au fost transmise organului de soluționare a contestației următoarele documente:

- copie după factura nr. .x./11.01.2013;
- copie după contractul de vânzare-cumpărare nr. .x./09.01.2013 încheiat între S.C. .X. S.R.L. și S.C. .V. S.R.L. care a stat la baza achiziției utilajului forwarder Volvo SM-980 cu nr. de identificare .x. (o pagină), prețul de achiziție fiind .x16. lei +TVA;
- copie după fișa mijlocului fix;
- copie despre registru inventar unde a fost evidențiată acest utilaj.

În vederea clarificării stării de fapt, prin adresa nr. .x./25.09.2019, organul de soluționare a contestației a solicitat Primăriei .X., organ competent cu evidențierea mijloacelor de transport pentru care nu există obligativitatea înmatriculării pentru circulația pe drumurile publice, informații dacă societatea .X. S.R.L. sau administratorul acestuia domnul .XY., eventual societatea .V. S.R.L., au solicitat înregistrarea vehiculului forwarder Volvo SM980, serie de motor ..., în caz afirmativ, copii după actul de dobândire/proprietate anexat la cererea de înregistrare, cartea de identificare, adeverință RAR, document de asigurare, precum și alte documente referitoare la acest vehicul.

Prin adresa de răspuns nr. .x./2019, transmis în data de 08.10.2019, înregistrat la Serviciul soluționare contestații sub nr. 2.345/08.10.2019, Primăria municipiului .X. precizează următoarele:

„Vă comunicăm că utilajul în cauză nu figurează în evidențele noastre fiscale, nu a fost declarat pentru impozitare de nici unul dintre contribuabilii enumerați de Dvs., respectiv S.C. .V. S.R.L. (RO...), S.C. .X. S.R.L., sau de către administratorul societății domnul .XY. CNP (...).”

În contextul considerentelor anterior prezentate, din argumentele și dovezile depuse/invocate de contestatară nu se poate reține o altă situație de fapt decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală.

În privința dreptului organelor fiscale de a refuza dreptul de deducere, de a nu lua în considerație sau de a reîncadra o tranzacție, în cazul unei fraude la TVA sau a eludării legislației fiscale, acest drept este prevăzut de prevederile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și de art. 6 și art. 15 din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr. 92/2003, incidente în perioada supusă verificării.

Pe de altă parte, legislația comunitară, așa cum este interpretată prin Hotărârile Curții Europene de Justiție, în parte exemplificate și detaliate anterior,

stabilește că, dacă ținând cont de factorii obiectivi, se poate constata că livrarea este efectuată către o persoană impozabilă, care a știut sau putea să cunoască faptul că, prin această achiziție, a participat la o operațiune legată de fraudarea TVA, este de datoria instanței naționale să refuze persoanei impozabile, dreptul de deducere. Mai mult, persoana impozabilă pierde dreptul de deducere și se consideră ca a participat la această fraudă, independent de aspectul dacă obține sau nu obține un avantaj din revânzarea bunurilor în cadrul operațiunilor taxate efectuate de aceasta în aval.

Așa fiind, în refuzarea dreptului de deducere, în cazul constatării unei fraude, organele fiscale sunt ținute numai de identificarea unor factori obiectivi din care să rezulte că persoana impozabilă a știut sau putea să cunoască faptul că, prin această achiziție, a participat la o operațiune legată de fraudarea TVA, indiferent dacă obține sau nu obține un avantaj din revânzarea bunurilor sau din utilizarea serviciilor în cadrul operațiunilor sale taxabile.

În sfârșit, principiul prevalenței substanței asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislația comunitară, care se aplică în concordanță cu celelalte principii recunoscute de legislația și jurisprudența comunitară, printre care principiul luptei împotriva fraudei, a evaziunii fiscale și a eventualelor abuzuri. Din acest motiv legislația fiscală condiționează deductibilitatea TVA a achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția că persoana impozabilă să dețină factura care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege), a condiției de fond esențiale, aceea că achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie efective și să fie destinate utilizării în folosul propriilor operațiuni taxabile ale persoanei impozabile.

Prin urmare, persoanele impozabile au dreptul să-și deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite anumite condiții, și anume: achizițiile să fie reale, să fie destinate utilizării în folosul propriilor operațiuni impozabile cu drept de deducere și să nu facă parte dintr-o operațiune de fraudare a taxei. În aceste condiții, pentru a dovedi că bunurile achiziționate sunt utilizate, într-adevar, în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, ci să și demonstreze că achizițiile au fost efectuate și au fost destinate utilizării în folosul propriilor operațiuni taxabile.

În concluzie, legislația internă și comunitară nu prevede exercitarea netulburată a dreptului de deducere, fiind suficientă deținerea unei facturi, contribuabilii având dreptul să deducă numai TVA aferentă unor achiziții reale, iar dacă sunt reale să fie efectuate în folosul operațiunilor sale impozabile și totodată achizițiile consemnate în facturi să nu facă parte din cazuri de fraudare a taxei, fraudă despre care cel ce efectuează deducerea TVA a știut sau ar fi trebuit să știe, realizând sau nu un avantaj direct din această fraudă.

Faptul că societatea contestată a achiziționat și a înregistrat în contabilitate semiremorcile la un preț de aprox. 7 ori mai mari decât valoarea lor reală (preț de achiziție 27.170 € (Stas), respectiv 32.783 € (Kögel) în condițiile în care valoarea reală pe piață era 4.500 €/buc.), semiremorcile fiind aduse în

România la solicitarea expresă a administratorului societății, considerăm că aceasta a acționat astfel doar în scopul obținerii de rambursare de TVA, în condițiile în care societățile furnizoare nu au avut o implicație directă în achiziționarea acestor mijloace de transport, intermedierea s-a efectuat doar scriptic, iar operațiunile nu reflectă conținutul economic al tranzacțiilor.

De asemenea, prin achiziționarea utilajului forestier cu o vechime de peste 30 de ani la un preț de aprox. 107.500 €, al cărei taxă a fost solicitată la rambursare de la Statul Român, în condițiile în care valoarea reală a acestuia a fost majorat aprox. 10 ori, considerăm că societatea a fraudat Statul Român prin înregistrarea în contabilitate al unui operațiuni care nu are conținut economic, iar **administratorul societății știa sau ar fi trebuit să știe că, prin achizițiile sale, participă la tranzacții în legătură cu fraudarea taxei pe valoarea adăugată.**

Totodată, tranzacțiile care dau naștere unei situații artificiale, cu scopul de a crea condițiile necesare pentru a deduce taxa pe valoarea adăugată, acele tranzacții nu ar trebui luate în considerare.

Potrivit legislației mai sus invocate, respectarea principiului prevalenței economicului asupra juridicului are drept scop înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare, **în conformitate cu realitatea economică**, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și **riscurile asociate** acestor operațiuni.

Astfel, operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. **Documentele care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv să fie în concordanță cu realitatea.**

Altfel ar rezulta că statul, care a fost fraudat de emitentul înscris în factura de achiziție din care se deduce TVA, să și ramburseze beneficiarului înscris în factură, prin admiterea dreptului de deducere pentru aceeași sumă a TVA cu care a fost fraudat, în condițiile în care solicitantul rambursării sau beneficiarul deducerii nici măcar nu a dat dovada de diligență minimă care să dovedească buna sa credință (ar fi trebuit să știe că ar fi participat la fraudă), în condițiile identificării și determinării de organele fiscale a unor elemente obiective ce conduc la concluzia cunoașterii fraudei și participării la aceasta.

Ori faptul că societatea nu deține documente a acestor mijloace de transport, din care să rezulte proveniența, date tehnice, detalii despre transport și nici nu depune argumente sau documente legate de acest aspect important, constituie un alt element obiectiv în sprijinul constatărilor organelor de inspecție fiscală că societatea a cunoscut existența fraudării taxei și că a participat la această fraudă.

Referitor la constatările organelor de cercetare penală în soluționarea contestației se rețin următoarele:

Cu privire la semiremorcile marca Stas și Kögel

1. societatea verificată, respectiv S.C. .X. S.R.L. nu are și nici n-a avut sediu/sediu secundar sau punct de lucru la adresa: mun. .X., str. .X., nr. .x., așa cum precizează organele de cercetare și urmărire penală. Această adresă este unul din punctele de lucru unde desfășoară activitatea societatea .R. S.R.L.

2. cu privire la constatările organelor de poliție, cum că la data de 02.05.2018 au făcut o cercetare la fața locului din care a rezultat că seriile de identificare înscrise pe facturile fiscale cu cele de pe utilaje corespund, semiremorcile fiind înmatriculate pe S.C. .X. S.R.L. sub nr. XX-01-ABC, respectiv XX-00-ABC, în speță este relevant că la momentul verificării, pe numărul de înmatriculare XX-00-ABC era înregistrată o altă semiremorcă, respectiv marca PL Srema Polkon de către societatea .R. S.R.L. Prin urmare nu avea cum să fie înregistrate pe numărul de înmatriculare XX-00-ABC două semiremorci cu mărci diferite și care să aparțină la 2 societăți diferite, la ambele societăți administratorul fiind domnul .XY..

Totodată, se reține că potrivit bazei de date al Oficiului Național al Registrului Comerțului rezultă că împotriva societății .R. S.R.L. prin ordonanța din data de 24.06.2019, emisă în dosarul nr. .x./P/2018, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale pentru săvârșirea infracțiunii de refuz nejustificat al unei persoane de a prezenta organelor competente documnetele legale și bunurile din patrimoniu, în scopul împiedicării verificărilor financiare, fiscale sau vamale.

3. din Referatul cu propunere de clasare din 2018.05.04 rezultă că doamna .SE. a declarat următoarele:

„În cursul anului 2011 a fost împuternicită prin procură de către .SF. administrator al SC .Z. SRL să reprezinte societatea, având în vedere că acesta avea domiciliul în Ungaria. La solicitarea lui .XY. a achiziționat de la societatea .S. Kft. Ungaria două semiremorci. Ulterior, când a fost anunțată de .XY. că semiremorcile au sosit, s-a deplasat la sediul SC .X. SRL de unde a ridicat CMR-urile, facturile fiscale și a achitat către societatea din Ungaria contravaloarea acestora, însă nu își mai amintește modalitatea de plată. La aproximativ o săptămână de la achiziție a revândut semiremorcile către .X. SRL, fiind încheiate două contracte de vânzare-cumpărare, iar plata a fost efectuată prin virament bancar.”

Cu privire la aceste constatări, organul de soluționare a contestației reține că, pe de o parte din aceste constatări nu rezultă dacă organele de poliție au verificat documentele (procura, CMR-urile) care să justifice afirmațiile doamnei .SE., iar pe de altă parte, potrivit datelor ORC, domnul .SF. a devenit administratorul societății S.C. .Z. S.R.L. doar începând cu data 22.03.2012, astfel doamna .SE. nu avea cum să fie împuternicită prin procură de către domnul .SF. în anul 2011, atâta timp cât acesta nu deținea funcții în societatea .Z. S.R.L., nu era acționar și nici împuternicit, administratorul fiind doamna .SH. la aceea vreme.

4. Potrivit bazei de date al Oficiului Național al Registrului Comerțului rezultă că prin Ordonanța nr. .x./P/2013 din 04.09.2017, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de .Z. S.R.L., pentru:

- săvârșirea infracțiunii de complicitate la stabilirea cu rea credință a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, faptă prevăzută de art. 48 din Codul Penal raportat la art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005;
- evaziune fiscală, faptă prevăzută de art. 48 din Codul Penal raportat la art. 9 alin. 1 lit. (c) din Legea nr. 241/2005;
- ascunderea sau disimularea adevăratei proveniențe a bunurilor, prevăzută la art. 48 din Codul Penal raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002. etapa: urmărirea penală.

De asemenea, prin adresa înregistrată la A.J.F.P. .X. sub nr. 15.07.2019 Parchetul de pe lângă Tribunalul .X. cu privire la stadiul dosarului penal nr. .x./P/2013 în care sunt vizați reprezentanții legali ai .Z. S.R.L. comunică următoarele:

„Prin ordonanța din data de 04.03.2019 s-a dispus schimbarea încadrării juridice și extinderea urmăririi penale, față de .SE., aceasta urmând să fie cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de „evaziune fiscală”, faptă prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea 241/2005, „stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetul general consolidat” faptă prevăzută și pedepsită de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, „asocierea în vederea săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1)”, faptă prevăzută și pedepsită de art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005, toate cu aplicarea art. 33 lit. a) din Codul Penal din 1969 și art. 5 din Codul Penal.”

5. din declarația doamnei .SE. rezultă că semiremorcile uzate, achiziționate din Ungaria, au fost aduse la solicitarea domnului .XY., administrator al societății .X. S.R.L., transportate direct la sediul .X. S.R.L., iar după o săptămână au fost revândute/facturate societății .X. S.R.L.

În acest sens și organele de inspecție fiscală au reținut că nu rezultă dacă .Z. S.R.L. a avut o implicare directă în achiziționarea celor 2 semiremorci, s-a efectuat doar scriptic intermedierea, iar operațiunile în cauză nu reflectă conținutul economic al tranzacțiilor.

Cu privire la utilajul forestier Volvo SM 980

6. organele de poliție prin referat precizează următoarele: „s-a identificat utilajul forwarder Volvo S.R.L. la punctul de lucru al societății din localitatea Remetea, str. .X., nr. .x., jud. .X., acesta se află și în acest moment în patrimoniul societății .X. S.R.L.”

Administratorul societății .X. S.R.L. a declarat că utilajul a fost achiziționat în luna ianuarie 2013 de la domnul .SI. și domnul .SJ., reprezentanții societății .V. S.R.L.

Din programul REVISAL și din baza de date al ORC au rezultat următoarele:

- în anul 2013, domnul .SI. era asociat unic la societatea .V. S.R.L. și angajat al societății .KF. S.R.L. din .X., în calitate de îngrijitor clădiri;

- domnul .SJ. era directorul general al societății .KF. S.R.L., acesta nu deținea funcții în societatea .Z. S.R.L., nu era acționar și nici împuternicit.

Domnul .SI., în calitate de asociat unic la societatea .V. S.R.L., a declarat că „a găsit pe internet un utilaj forwarder Volvo în Ungaria, pe care l-a achiziționat, iar o persoană din Ungaria, .SK., care a negociat prețul de achiziție, a verificat din punct de vedere al stării de funcționare”.

De asemenea, a mai declarat că „**nu știe prețul de vânzare către .X. S.R.L. deoarece negocierile au fost purtate de .SK., însă a declarat că a văzut utilajul respectiv în incinta sediului .X.**

Astfel, din declarația domnului .SI. rezultă că, cu toate că utilajul a fost cumpărat din Ungaria de către firma lui și vândut mai departe către .X. S.R.L., totuși nu știe prețul de achiziție al acestui utilaj sau alte detalii privind acesta, în condițiile în care potrivit REVISAL societatea .V. S.R.L. nu a avut angajați, asociatul unic și administrator domnul .SI. era singura persoană care a realizat activități în numele societății.

Prin urmare, rezultă că societatea .V. S.R.L. nu a avut o implicare directă în achiziționarea utilajului forestier.

Cu privire la declarația domnului .SJ. cum că „**știe de relațiile comerciale dintre S.C. .V. S.R.L. și S.C. .X. S.R.L. privind comercializarea unui utilaj, știe că acesta a fost achiziționat din Ungaria la prețul de .x18. lei HUF, [n.a. aprox. .x19. lei cu cursul BNR din data 11.01.2013 și aprox 63.260 €] însă nu știe cine a asigurat transportul acestuia în România și nici nu a fost de față la emiterea facturii fiscale ori la predarea utilajului către .X. S.R.L.**”

rezultă că domnul .SJ. nu avea nicio implicare directă în societățile S.C. .V. S.R.L. și S.C. .X. S.R.L. (nu deținea funcții în aceste societăți, nu avea calitate de acționar și nici împuternicit), totuși știa prețul de vânzare a **unui utilaj oarecare, neidentificat.**

Din analiza declarațiilor 390 depuse de .V. S.R.L. la organul fiscal teritorial rezultă că în luna ianuarie această societate a declarat o achiziție intracomunitară în valoare de .x20. lei de la .SF. Kft. (HU...) din Ungaria, societatea având cont bancar la Banca Transilvania, cursul valutar pentru HUF la data 11.01.2013 era 0,0151 lei (preț de vânzare), rezultând o valoare de .x21. lei HUF la achiziția declarată prin declarația 390 pentru luna ianuarie 2013, ceea ce afirmă declarația domnului .SJ., dar nu rezultă din niciun document că este vorba de achiziționarea utilajului forestier Volvo SM-980 cu nr. Șasiu ... pentru care societatea contestată a solicitat la rambursare TVA.

Organele de inspecție fiscală, prin analizarea documentelor societății și verificarea încrucișată a emitenților înscrși în facturile în baza cărora societatea a înregistrat achiziții de bunuri și a dedus TVA aferentă, au constatat că facturile nu reflectă operațiuni reale, că operațiunile consemnate nu au fost efective și în folosul operațiunilor impozabile cu drept de deducere ale societății, că a avut loc o fraudă la TVA despre care societatea a avut cunoștință și la care a participat. Prin argumentele formulate și dovezile depuse în faza contestației societatea nu demonstrează existența unei alte situații decât cea stabilită de

organele de inspecție fiscală, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată în privința TVA în sumă de .x1. lei.

În speță sunt incidente dispozițiile art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

coroborate cu prevederile pct. 11.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015, care stipulează:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul art. 11 alin. (1), art. 134¹ alin. (1), art. 134² alin. (1) art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a), art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, art. 6, art. 15 alin. (1) și art. 65 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 46 din O.M.F.P. nr. 3.055/2019, art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015,

DECIDE

Respingerea, ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L., în insolvență, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./28.03.2014, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./28.03.2014 de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. pentru TVA respinsă la rambursare în sumă de .x1. lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul .X..

DIRECTOR GENERAL